Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 13. julija 2017 *

„Predhodno odločanje — Direktiva 2003/96/ES — Obdavčitev energentov in električne energije — Člen 14(1)(c) — Oprostitev za energente, ki se uporabljajo kot gorivo za plovbo po vodah Evropske unije in za proizvodnjo električne energije na plovilih — Gorivo, ki ga ladja uporablja za plovbo iz kraja, kjer je bila zgrajena, v pristanišče v drugi državi članici, zato da bo tam prevzela prvi komercialni tovor“

V zadevi C-151/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (vrhovno upravno sodišče, Litva) z odločbo z dne 8. marca 2016, ki je na Sodišče prispela 14. marca 2016, v postopku

„Vakarų Baltijos laivų statykla“ UAB

proti

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta (poročevalka), predsednica senata, E. Regan, A. Arabadjiev, C. G. Fernlund in S. Rodin, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za litovsko vlado D. Kriaučiūnas, K. Dieninis, R. Dzikovič in D. Stepanienė, agenti,

— za poljsko vlado B. Majczyna, agent,

— za Evropsko komisijo A. Steiblytė in F. Tomat, agentki,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 2. marca 2017

izreka naslednjo

* Jezik postopka: litovščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 14(1)(c) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 405).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo „Vakarų Baltijos laivų statykla“ UAB in Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (nacionalna davčna inšpekcija pri ministrstvu za finance Republike Litve, v nadaljevanju: nacionalna davčna inšpekcija) glede odločbe, s katero je bilo zavrnjeno vračilo trošarine.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodnih izjavah od 3 do 5 Direktive 2003/96 je navedeno:

„(3) Pravilno delovanje notranjega trga in doseganje ciljev drugih politik Skupnosti zahtevata določitev najnižje ravni obdavčitve na ravni Skupnosti za večino energentov, vključno z električno energijo, zemeljskim plinom in premogom.

(4) Precejšnje razlike v nacionalnih ravneh obdavčitve energije, ki jih uporabljajo države članice se lahko izkažejo kot škodljive za nemoteno delovanje notranjega trga.

(5) Določitev ustreznih najnižjih ravni obdavčitve na ravni Skupnosti lahko omogoči zmanjšanje obstoječih razlik v nacionalnih ravneh obdavčitve.“

4 Člen 1 te direktive določa:

„Države članice morajo uvesti obdavčitev energentov in električne energije v skladu s to direktivo.“

5 Člen 14(1) navedene direktive določa:

„Razen splošnih določb iz Direktive [Sveta] 92/12/EGS [z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 179)] o izjemah pri uporabi obdavčenih izdelkov in brez poseganja v druge določbe Skupnosti, države članice izvzamejo iz obdavčitve pod pogoji, ki jih določijo zaradi zagotavljanja pravilne in enotne uporabe takšnih izjem ter preprečevanja kakršnega koli izogibanja, izmikanja ali zlorabe, naslednje energente:

[…]

c) energenti, ki so bili dobavljeni za uporabo kot gorivo za plovbo po vodah Skupnosti (vključno z ribolovom), razen za plovila za zasebne namene ter električno energijo, proizvedeno na krovu plovila.

V tej direktivi, ‚plovila za zasebne namene‘ pomenijo uporabo kakršnega koli plovila s strani lastnika ali fizične ali pravne osebe, ki plovilo uporablja bodisi na podlagi najema bodisi na kakršen koli drug način, v drugačne namene kot so komercialni nameni in predvsem za drugačne namene kot za prevoz potnikov ali blaga za plačilo ali za dobavo storitev za plačilo ali za organe oblasti.“

Litovsko pravo

6 S členom 43(1), točka 2, Akcizų įstatymas (zakon Republike Litve o trošarinah) v različici, ki se uporablja v sporu o glavni stvari (v nadaljevanju: zakon o trošarinah), se prenaša v litovsko pravo oprostitev, ki je določena v členu 14(1)(c) Direktive 2003/96.

7 Člen 43(2) zakona o trošarinah določa, da je vzpostavitev pravil uporabe te oprostitve zaupana vladi ali drugemu organu, ki ga ta pooblasti.

8 V skladu s to določbo je litovska vlada sprejela pravila o oskrbovanju ladij in zrakoplovov ter o gorivu za izdelavo, popravilo, testiranje, obratovanje in vzdrževanje zrakoplovov.

9 V skladu s točko 3 teh pravil mora oseba, ki oskrbuje ladjo z gorivom, imeti veljavno licenco.

10 Drugi pododstavek točke 10 teh pravil določa, da mora oseba, ki je uporabila člen 43(1)(2) zakona o trošarinah, razpolagati z dokumentacijo, ki dokazuje, da je predmet oskrbe tak, da je blago zaradi njega upravičeno do uporabe oprostitev trošarine.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

11 „Vakarų Baltijos laivų statykla“ je litovska družba, ki izvaja predvsem dejavnost gradnje različnih vrst morskih plovil.

12 Ta družba je 7. oktobra 2009 sklenila pogodbo o zgraditvi tovorne ladje (v nadaljevanju: zadevna ladja) za neko estonsko družbo (v nadaljevanju: stranka).

13 V okviru te pogodbe je ta družba kupila 80.600 litrov goriva, ki se je napolnilo neposredno v rezervoarje zadevne ladje, in je plačala trošarine za to gorivo. Del tega goriva je bil uporabljen za izvedbo testiranja ladje pred izročitvijo stranki.

14 Z uradno izjavo o primopredaji z dne 6. junija 2013 je družba „Vakarų Baltijos laivų statykla“ na stranko prenesla lastninsko pravico ter vse pravice in upravičenja na zadevni ladji, skupaj z opremo in zalogami za oskrbo na krovu, ki so vključevale 73.030 litrov goriva, ki ni bilo porabljeno med testiranjem, ki je bilo izvedeno pred dostavo.

15 Po pridobitvi te ladje je stranka uredila odplutje ladje brez tovora iz pristanišča Klaipėda (Litva) v pristanišče Stralsund (Nemčija), kjer je naložila svoj prvi komercialni tovor, ki je bil potem za plačilo prepeljan v pristanišče Santander (Španija).

16 Družba „Vakarų Baltijos laivų statykla“ je 22. julija 2013 nacionalno davčno inšpekcijo zaprosila za povračilo trošarine za gorivo, ki je bilo natočeno v rezervoarje zadevne ladje in ki ga je stranka odpeljala z litovskega ozemlja.

17 Nacionalna davčna inšpekcija je z odločbo z dne 21. avgusta 2013 ta zahtevek zavrnila, ker ob dobavi zadevnega goriva stranki družba „Vakarų Baltijos laivų statykla“ ni izpolnila dokumentov za beleženje, s čimer bi izpolnila formalne in vsebinske zahteve nacionalnega prava, in ni imela licence za oskrbo ladij z gorivom, izdane po za to predvidenem postopku.

18 Ob preučitvi pritožbe, vložene zoper zgornjo odločbo, je Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (komisija za reševanje davčnih sporov pri vladi Republike Litve) z odločbo z dne 28. novembra 2013 razveljavila odločbo nacionalne davčne inšpekcije o zavrnitvi vračila trošarine v bistvu zato, ker naj bi ta zavrnitev temeljila na preudarkih, ki so formalni.

19 Nacionalna davčna inšpekcija je vložila ničnostno tožbo zoper to odločbo z dne 28. novembra 2013 pred Vilniaus apygardos administracinis teismas (regionalno upravno sodišče v Vilni), ki je s sodbo z dne 9. decembra 2014 tej tožbi ugodilo.

20 Družba „Vakarų Baltijos laivų statykla“ je pred predložitvenim sodiščem vložila revizijo, ki se nanaša na razveljavitev te sodbe in na ohranitev navedene odločbe z dne 28. novembra 2013.

21 V teh okoliščinah je Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (vrhovno upravno sodišče, Litva) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba člen 14(1)(c) Direktive 2003/96 razlagati tako, da se ne sme odmeriti trošarina na dobavo energentov v okoliščinah, kakršne so te v obravnavani zadevi, v kateri se ti proizvodi dobavljajo kot gorivo za ladjo, pri čemer naj se uporabijo za plovbo v vodah Unije z namenom, da se ta ladja z lastno močjo prepelje – vendar ne za neposredno plačilo – iz kraja, kjer je bila zgrajena, v pristanišče v drugi državi članici, zato da bo tam prevzela prvi komercialni tovor?

2. Ali člen 14(1)(c) Direktive 2003/96 nasprotuje določbam nacionalne zakonodaje držav članic, kakršne so te v obravnavani zadevi, s katerimi je preprečena ugodnost davčne oprostitve iz te določbe v primeru, da so bili pri dobavi energentov kršeni pogoji, ki jih je določila država članica, čeprav so s to dobavo izpolnjeni bistveni pogoji za uporabo oprostitve iz te določbe Direktive 2003/96?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

22 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 14(1)(c) Direktive 2003/96 razlagati tako, da oprostitev, ki je določena v tej določbi, velja za gorivo, uporabljeno za plovbo ladje brez tovora iz pristanišča ene države članice – v obravnavanem primeru tistega, v katerem je bila ta ladja zgrajena – v pristanišče druge države članice, zato da bi ta ladja tam prevzela blago, ki ga bo nato treba prepeljati v pristanišče tretje države članice.

23 Kot izhaja iz uvodnih izjav 3, 4 in 5 Direktive 2003/96, je ta namenjena spodbujanju pravilnega delovanja notranjega trga tako, da harmonizira najnižje ravni obdavčitve energentov na ravni Unije za zmanjšanje razlik v nacionalnih ravneh obdavčitve energije, ki jih uporabljajo države članice.

24 V skladu s sodno prakso Sodišča morajo biti določbe glede oprostitev, ki so določene v Direktivi 2003/96, deležne samostojne razlage, ki temelji na njihovem besedilu in na ciljih, ki jim sledi ta direktiva (sodbi z dne 1. decembra 2011, Systeme Helmholz, C-79/10, EU:C:2011:797, točka 19 in navedena sodna praksa, in z dne 21. decembra 2011, Haltergemeinschaft, C-250/10, neobjavljena, EU:C:2011:862, točka 19).

25 Iz besedila člena 14(1)(c) Direktive 2003/96 izhaja, da je oprostitev, ki je določena v tej določbi, pogojena s tem, da se energenti uporabijo kot gorivo za plovbo po vodah Unije (glej po analogiji sodbi z dne 10. novembra 2011, Sea Fighter, C-505/10, EU:C:2011:725, točka 20, in z dne 21. decembra 2011, Haltergemeinschaft, C-250/10, neobjavljena, EU:C:2011:862, točka 21).

26 Glede pojma „plovba“, ki je naveden v členu 14(1)(c) Direktive 2003/96, iz sodne prakse Sodišča izhaja, da vsaka plovba s komercialnim namenom spada na področje uporabe oprostitve, ki je določena v tej določbi, in to neodvisno od namena plovbe (glej v tem smislu sodbe z dne 1. aprila 2004, Deutsche

See-Bestattungs-Genossenschaft, C-389/02, EU:C:2004:214, točke 23, 25 in 29; z dne 1. marca 2007, Jan De Nul, C-391/05, EU:C:2007:126, točka 36, in z dne 10. novembra 2011, Sea Fighter, C-505/10, EU:C:2011:725, točka 16).

27 Tako se namen poti, opravljene z ladjo v vodah Unije, ne upošteva pri uporabi te oprostitve, saj gre za plovbo, ki zajema opravljanje storitev za nadomestilo (glej po analogiji sodbe z dne 1. marca 2007, Jan De Nul, C-391/05, EU:C:2007:126, točka 37, in z dne 10. novembra 2011, Sea Fighter, C-505/10, EU:C:2011:725, točka 17).

28 Sodišče je v zvezi s tem navedlo, da ta pojem „plovba“ zahteva, da je opravljanje odplačnih storitev neločljivo povezano s premikanjem plovila (glej v tem smislu sodbi z dne 1. marca 2007, Jan De Nul, C-391/05, EU:C:2007:126, točka 40, in z dne 10. novembra 2011, Sea Fighter, C-505/10, EU:C:2011:725, točka 18).

29 Iz dikcije „drugačne […] kot za prevoz potnikov ali blaga za plačilo ali za dobavo storitev za plačilo“, ki je uporabljena v drugem pododstavku člena 14(1)(c) Direktive 2003/96, izhaja, da se plovba iz področja uporabe oprostitve, ki je določena v tem členu 14(1)(c), nanaša na uporabo, ko je ladja namenjena neposredno opravljanju odplačnih storitev (glej po analogiji sodbo z dne 1. decembra 2011, Systeme Helmholz, C-79/10, EU:C:2011:797, točka 21).

30 Zato plovb, ki niso namenjene neposredno zagotavljanju storitve proti nadomestilu, ni mogoče enačiti z uporabo ladje za komercialne namene v skladu s to določbo in glede na njen cilj ter za njih ta oprostitev ne velja (glej po analogiji sodbo z dne 1. decembra 2011, Systeme Helmholz, C-79/10, EU:C:2011:797, točka 27).

31 Pojem „vode [Unije]“ iz člena 14(1)(c) Direktive 2003/96 pa se nanaša na vse vode, po katerih lahko plujejo vsa pomorska plovila, vključno s tistimi, ki imajo največjo kapaciteto in lahko prevozijo pomorske poti v komercialne namene (glej po analogiji sodbo z dne 1. marca 2007, Jan De Nul, C-391/05, EU:C:2007:126, točka 32).

32 Poleg tega je iz namena Direktive 2003/96, v skladu s katerim države članice obdavčijo energente, razvidno, da se z njim ne želijo določiti splošne oprostitve (sodbi z dne 1. decembra 2011, Systeme Helmholz, C-79/10, EU:C:2011:797, točka 23, in z dne 21. decembra 2011, Haltergemeinschaft, C-250/10, neobjavljena, EU:C:2011:862, točka 23).

33 Predvsem je namen oprostitve iz člena 14(1)(c) te direktive olajšati trgovino znotraj Unije, zlasti trgovanje z blagom in svobodo opravljanja storitev, ki se lahko odvijata v vodah Unije. Zakonodajalec Unije je z zadevno oprostitvijo želel spodbuditi enakost nekaterih davčnih pogojev, v skladu s katerimi delujejo podjetja za transport ali druge storitve, ki uporabljajo te vode (glej po analogiji sodbo z dne 1. marca 2007, Jan De Nul, C-391/05, EU:C:2007:126, točki 24 in 25).

34 V teh okoliščinah iz uvodne izjave 23 Direktive 2003/96 izhaja, da ta oprostitev temelji na spoštovanju obstoječih mednarodnih obveznosti in na ohranitvi konkurenčnosti družb v Uniji (glej po analogiji sodbo z dne 1. decembra 2011, Systeme Helmholz, C-79/10, EU:C:2011:797, točka 24).

35 Kar zadeva spor v glavni stvari, je treba po eni strani poudariti, da premikanje ladje iz pristanišča Klaipėda do pristanišča Stralsund predstavlja prvo potrebno in nepogrešljivo stopnjo plovbe za komercialne namene, ker je bil edini cilj tega premikanja naložitev blaga v tem zadnjenavedenem pristanišču za prevoz v pristanišče Santander in ker brez tega premikanja ta storitev prevoza blaga ne bi mogla biti izvedena.

36 Zato mora biti premikanje, kot je to, navedeno v prejšnji točki, obravnavano kot del plovbe, ki je namenjen neposredno za zagotavljanje odplačnih storitev, v obravnavanem primeru za prevoz blaga, tako da je bilo gorivo, uporabljeno zato, da se je ladji omogočil prevoz, uporabljeno za „plovbo“ v smislu člena 14(1)(c) Direktive 2003/96.

37 Nasprotna razlaga bi bila v nasprotju s ciljem in namenom, ki jima sledi ta direktiva, saj bi obdavčitev energentov v položaju, kot je ta v zadevi v glavni stvari, med drugim negativno vplivala na dobro delovanje notranjega trga in na ohranitev konkurenčnega položaja družb Unije.

38 Po drugi strani je gorivo v zadevi v glavni stvari bilo uporabljeno za plovbo „v vodah [Unije]“ v smislu te določbe, ker je pomorskemu plovilu omogočilo plovbo iz pristanišča v Litvi v pristanišče v Nemčiji.

39 Zato plovba, kot je ta v zadevi v glavni stvari, pomeni „plovbo po vodah [Unije]“ v smislu člena 14(1)(c) Direktive 2003/96.

40 V teh okoliščinah je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 14(1)(c) Direktive 2003/96 razlagati tako, da se oprostitev iz te določbe uporabi za gorivo, ki se uporablja za plovbo ladje brez tovora iz pristanišča ene države članice – v obravnavanem primeru tistega, v katerem je bila ta ladja zgrajena – v pristanišče druge države članice, zato da bi ta ladja tam prevzela blago, ki ga bo nato treba prepeljati v pristanišče tretje države članice.

Drugo vprašanje

41 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 14(1)(c) Direktive 2003/96 razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, kakršna je v zadevi v glavni stvari, ki izključuje uporabo oprostitve iz te določbe, ker je bila oskrba ladje z energenti izvršena, ne da bi bile spoštovane formalne zahteve, ki so določene s to ureditvijo, čeprav je ta oskrba v skladu z vsemi pogoji uporabe, ki so določeni v navedeni določbi.

42 V zvezi s tem je treba spomniti, da tako splošna sistematika kot tudi cilj Direktive 2003/96 temeljita na načelu, v skladu s katerim so energenti obdavčeni glede na njihovo dejansko uporabo (sodba z dne 2. junija 2016, ROZ-ŚWIT, C-418/14, EU:C:2016:400, točka 33).

43 Ker Direktiva 2003/96 ne določa posebnega mehanizma za nadzor nad uporabo goriva, ki je namenjeno za plovbo, niti ukrepov za boj proti davčnim goljufijam, ki so povezane s prodajo goriva, morajo države članice takšne mehanizme in takšne ukrepe določiti v svojem nacionalnem pravu ob spoštovanju prava Unije ter določiti pogoje za oprostitev iz člena 14(1) te direktive (glej po analogiji sodbi z dne 2. junija 2016, ROZ-ŚWIT, C-418/14, EU:C:2016:400, točka 23, in z dne 2. junija 2016, Polihim-SS, C-355/14, EU:C:2016:403, točka 57).

44 Kljub temu je Sodišče presodilo, da brezpogojna narava obveznosti oprostitve ne bi smela biti vprašljiva zaradi polja proste presoje, ki je pridržano državam članicam z uvodno formulacijo, kot je ta iz člena 14(1), v skladu s katero države članice odobrijo oprostitve „pod pogoji, ki jih določijo zaradi zagotavljanja pravilne in enotne uporabe takšnih izjem ter preprečevanja kakršnega koli izogibanja, izmikanja ali zlorabe“ (sodba z dne 17. julija 2008, Flughafen Köln/Bonn, C-226/07, EU:C:2008:429, točka 31).

45 Poleg tega je Sodišče tudi presodilo, da morajo države članice pri izvajanju pristojnosti določitve pogojev, ki veljajo za oprostitev iz člena 14(1) Direktive 2003/96, upoštevati splošna pravna načela, ki so del pravnega reda Unije, med katerimi je zlasti načelo sorazmernosti (sodba z dne 2. junija 2016, Polihim-SS, C-355/14, EU:C:2016:403, točka 59).

46 Poleg tega zavrnitev s strani nacionalnih organov, da se plačila trošarine oprostijo energenti, samo zaradi tega, ker nekateri pogoji, ki bi morali biti spoštovani na podlagi nacionalne zakonodaje za pridobitev te oprostitve, niso izpolnjeni, ne da bi bilo na podlagi predloženih dokazov preverjeno, ali so temeljne zahteve, potrebne za to, da se ti energenti uporabijo v namene, ki dajejo pravico do oprostitve, izpolnjene, presega to, kar je nujno, da se zagotovi pravilna in jasna uporaba teh oprostitev ter prepreči izogibanje, izmikanje ali zloraba (glej po analogiji sodbo z dne 2. junija 2016, Polihim-SS, C-355/14, EU:C:2016:403, točka 62).

47 Vendar so nacionalni predpisi, kot so ti v postopku v glavni stvari, ki uporabo oprostitve, ki je določena v členu 14(1)(c) Direktive 2003/96, pogojujejo s tem, da ima zadevni dobavitelj goriva licenco, ki mu dovoljuje oskrbo ladij z gorivom, in izpolnjuje nekatere formalnosti, v nasprotju s splošno sistematiko in ciljem te direktive, saj pogojujejo pravico do te oprostitve z izpolnjevanjem formalnih pogojev brez povezave z realno uporabo zadevnih energentov.

48 Poleg tega takšni pogoji niso nikakor pomembni, da se zagotovi pravilna in enotna uporaba te oprostitve ter da se prepreči izmikanje, izogibanje ali zloraba.

49 Poleg tega iz spisa, predloženega Sodišču, ne izhaja, da bi bili energenti v postopku v glavni stvari uporabljeni za druge namene od tistih, predvidenih v členu 14(1)(c) Direktive 2003/96, ali da bi bila njihova dobava izvedena z namenom, da se z goljufijo ali zlorabo izkoristi oprostitev plačila trošarine.

50 Nasprotno, glede na predložitveno odločbo so bili ti energenti uporabljeni za plovbo med pristanišči držav članic Unije.

51 Zato predpisi, kot so ti v postopku v glavni stvari, ki pogojujejo uporabo oprostitve, ki je določena v členu 14(1)(c) Direktive 2003/96, s spoštovanjem formalnih pogojev brez povezave z realno uporabo zadevnih energentov ali z vsebinskimi pogoji, ki se zahtevajo s to določbo, vzbujajo dvome o nepogojni naravi obveznosti oprostitve iz te določbe in kršijo načelo sorazmernosti.

52 V teh okoliščinah je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 14(1)(c) Direktive 2003/96 razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki izključuje uporabo oprostitve iz te določbe, ker je bila oskrba ladje z energenti izvršena, ne da bi bile spoštovane formalne zahteve, ki so določene s to ureditvijo, čeprav je ta oskrba v skladu z vsemi pogoji uporabe, ki so določeni v navedeni določbi.

Stroški

53 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. **Člen 14(1)(c) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije je treba razlagati tako, da se oprostitev iz te določbe uporabi za gorivo, ki se uporablja za plovbo ladje brez tovora iz pristanišča ene države članice – v obravnavanem primeru tistega, v katerem je bila ta ladja zgrajena – v pristanišče druge države članice, zato da bi ta ladja tam prevzela blago, ki ga bo nato treba prepeljati v pristanišče tretje države članice.**

2. Člen 14(1)(c) Direktive 2003/96 je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki izključuje uporabo oprostitve iz te določbe, ker je bila oskrba ladje z energenti izvršena, ne da bi bile spoštovane formalne zahteve, ki so določene s to ureditvijo, čeprav je ta oskrba v skladu z vsemi pogoji uporabe, ki so določeni v navedeni določbi.

Podpisi